

OPIS ISTOTNYCH ZAGADNIENÍ DO ZADANIA Z ZAKRESU PRAWA CYWILNEGO, POSTĘPOWANIA CYWILNEGO

30 PAŹDZIERNIKA 2023 R.

W stanie faktycznym sprawy uzasadnione jest wniesienie apelacji w imieniu pozwanego Jana Koniarza. Wyrok powinien zostać zaskarżony w części (jak poniżej). Stan faktyczny został ustalony przez Sąd nieprawidłowo z pominięciem uregulowań zawartych w umowie o pensjonat dla konia tj.: w zakresie trybu rozwiązania ww. umowy (§ 3 ust. 3 w swojej treści odpowiadającego regulacjom art. 844 k.c.), postanowień § 2 ust. 1 lit g), które umożliwiały przyjęcie wykładni oświadczeń woli stron, iż było nią skalkulowanie kosztów pierwszej pomocy w ramach miesięcznego czynszu (wykładnie tę uzasadniały pozostałe postanowienia umowy). Sąd w swoich ustaleniach pominął zeznania pozwanego dotyczące rozmowy z powódką w nocy 10 czerwca 2022 r., a tym samym pominął ich merytoryczną ocenę, jak również ocenę faktu żądania zwrotu konia przez pozwanego i jego odbioru (fakt wynikający z szeregu dokumentów i zeznań pozwanego i świadka), a w konsekwencji skutków tych zdarzeń w zakresie rozwiązania umowy o pensjonat dla konia. Przyjęcie przez Sąd do umowy przepisów dotyczących najmu zamiast regulacji umownych, a w zakresie nieuregulowanym przepisów regulujących umowę przechowania stoi w sprzeczności zarówno z treścią umowy o pensjonat dla konia, jak i specyfiką stosunku prawnego (*vide: wyrok z dnia 9 września 2020 r. SO w Świdnicy, sygn. akt II Ca 965/19*).

Zasądzenie przez sąd kary umownej z tytułu niewykonania zobowiązania pieniężnego – zapłaty czynszu w terminie jest sprzeczne z art. 484 § 1 k.c.

W konsekwencji Aplikant powinien sformułować zarzuty zarówno naruszenia prawa procesowego przez Sąd art. 233 § 1 k.p.c., jak i materialnego. Przykładowe sformułowanie zarzutów poniżej.

Zakres zaskarżenia:

Zaskarżam wyrok w części, tj. w punkcie I w zakresie w jakim sąd zasądził ponad kwotę 9 060,00 zł wraz z odsetkami liczonymi od kwot:

- od kwoty 1 440,00 zł wraz ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 lipca 2022 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 lipca 2022 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1 500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 sierpnia 2022 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 października 2022 r. do dnia zapłaty;
- oraz w punkcie III w całości.

W konsekwencji wartość przedmiotu zaskarżenia: 1 500,00 zł (czynsz za miesiąc lipiec 2022 r.), czynsz za miesiąc sierpień 2022 r. (1 500,00 zł), koszt udzielenia I pomocy (1 440,00 zł), 1500,00 zł – kary umowne (500 zł x 3) = 5 940,00 zł winna zostać określona na kwotę: 5 940,00 zł.

Zarzuty:

- I. Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 k.p.c., przez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego polegający na pominięciu w tej ocenie:
  - a) zeznań pozwanego Jana Koniarza na okoliczność, iż pozwany złożył w dniu 10 czerwca 2022 r. powódce oświadczenie o rozwiązaniu umowy pensjonatu dla konia w rozmowie telefonicznej, następstwem czego było żądanie zwrotu konia, co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu przez Sąd, że umowa została rozwiązana na podstawie oświadczenia pozwanego z dnia 1 lipca 2022 r. podczas gdy pozwany złożył ustnie oświadczenie o rozwiązaniu tej umowy w dniu 10 czerwca 2022 r.
  - b) zeznań świadka Michała Zapałki na okoliczność, iż świadek odebrał konia w dniu 10 czerwca 2022 r. z uwagi na żądanie zwrotu konia przez pozwanego spowodowane brakiem woli jakiegokolwiek współpracy z powódką, co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu przez Sąd, że umowa o pensjonat dla konia została rozwiązana na podstawie oświadczenia pozwanego z dnia 1 lipca 2022 r., podczas gdy zachowanie pozwanego stanowiło konsekwencję oświadczenia o rozwiązaniu tej umowy złożonego dnia 10 czerwca 2022 r., lub samo w sobie było takim oświadczeniem.
- II. Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 k.p.c., przez błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego tj.:
  - a) dokumentu prywatnego wydania konia z Kliniki polegającą na przyjęciu przez Sąd, że oświadczenie to stanowi jedynie potwierdzenie jego wydania, podczas gdy stanowiło konsekwencję oświadczenia pozwanego w przedmiocie rozwiązania umowy pensjonatu dla konia i żądania zwrotu konia,
  - b) dokumentu prywatnego faktury wystawionej przez powódkę nr 06/06/2022, polegającą na przyjęciu przez Sąd, że posiada ona jedynie znaczenie podatkowe, podczas gdy w kontekście oświadczenia powoda z dn. 10 czerwca 2022 r. oraz żądania zwrotu konia, nie wystawienia przez powódkę faktur za miesiące lipiec 2022 r. i sierpień 2022 r. świadczy o interpretacji przez powódkę postanowień § 3 ust. 3 Umowy, iż czynsz jest należny jedynie za miesiąc, w którym zwrot konia nastąpił.
- III. Naruszenia prawa materialnego tj. art. 65 § 1 k.c. poprzez błędną wykładnię, że ustne oświadczenia pozwanego złożone powódce w dniu 10 czerwca 2022 r. o woli zabrania konia Hurona z kliniki i zakończeniu współpracy tak szybko jak to będzie możliwe, polegającą na nieprzyjęciu przez Sąd, iż takie oświadczenie stanowiło rozwiązanie umowy o pensjonat dla konia, z pominięciem kontekstu sytuacyjnego, w jakim oświadczenie to zostało złożone, a w szczególności w kontekście zwrotu konia w dniu

- 10 czerwca 2022 r. na polecenie pozwanego z Kliniki powódki oraz powołaniu się na okoliczność rozwiązania umowy ze skutkiem na dzień 10 czerwca 2022 r. w piśmie pozwanego z dnia 1 lipca 2022 r.
- IV. Naruszenia prawa materialnego tj. art. 60 k.c. poprzez błędną wykładnię zachowania pozwanego polegającego na żądaniu zwrotu konia polegającą na nieprzyjęciu przez Sąd, że zachowanie pozwanego stanowiło oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pensjonat dla konia, z pominięciem kontekstu sytuacyjnego, w jakim oświadczenie to zostało złożone, a w szczególności w kontekście oświadczenia pozwanego z dnia 10 czerwca 2022 r. złożonego przez pozwanego ustnie powódce oraz odbioru konia w dniu 10 czerwca 2022 r. na polecenie pozwanego z Kliniki powódki w dniu 10 czerwca 2022 r.
- V. Naruszenia prawa materialnego tj. art. 65 § 2 k.c. poprzez błędną wykładnię z postanowień § 3 ust. 3 umowy o pensjonat dla konia, polegającą na nieprzyjęciu przez Sąd, iż strony umowy nie uregulowały trybu jej rozwiązania, podczas gdy § 3 ust. 3 umowy o pensjonat zawiera wprost taką regulację,
- VI. Naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie tj. przepisu art. 673 § 1 i § 2 k.c. polegające na zastosowaniu przez Sąd tego przepisu w stanie faktycznym sprawy do rozwiązania umowy o pensjonat dla konia i uznanie, że strony nie uzgodniły trybu rozwiązania tej umowy, pomimo że ww. regulacja wynika z wprost z postanowień § 3 ust. 3 umowy o pensjonat dla konia.
- VII. Naruszenia prawa materialnego tj. art. 483 § 1 k.c. poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż zapłata czynszu nie stanowi zobowiązania pieniężnego, a w konsekwencji, zasądzenie kary umownej za niewykonanie ww. zobowiązania pozwanego w terminie uzasadnia zasądzenie kary umownej.

Za dopuszczalne i nie stanowiące błędu, a podnoszone z tzw. ostrożności procesowej, byłoby podniesienie zarzutu:

- naruszenia przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 k.p.c., przez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego polegający na pominięciu w tej ocenie postanowień § 3 ust. 3 umowy o pensjonat dla konia, co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że strony nie uregulowały w umowie o pensjonat dla konia trybu rozwiązania tej umowy a w konsekwencji doprowadziło do zastosowania przez Sąd do tak błędnie ustalonego stanu faktycznego przepisu art. 673 § 1 i § 2 k.c., pomimo, że strony uregulowały sposób rozwiązania umowy w postanowieniach § 3 ust. 3 tej umowy,
- naruszenia przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 k.p.c., przez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego polegający na pominięciu w tej ocenie postanowień § 2 lit g) w zw. z § 3 ust. 1 lit a), co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że strony nie uregulowały, iż koszty czynności pensjonatowych polegających na doglądaniu stanu zdrowia i kondycji zwierzęcia oraz udzielania pierwszej pomocy są zawarte w miesięcznym czynszu za usługi pensjonatowe, a w konsekwencji doprowadziło do zastosowania przez Sąd do tak błędnie ustalonego stanu faktycznego przepisu art. 742 k.c., pomimo, że strony

uregulowały, iż koszty pierwszej pomocy zawierają się w czynszu miesięcznym § 2 lit g) w zw. z § 3 ust. 1 lit a),

- naruszenia przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 k.p.c., przez błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego tj. dokumentu prywatnego w postaci oświadczenia pozwanego z dnia 1 lipca 2022 r. polegającą na przyjęciu przez Sąd, że oświadczenie to stanowi wypowiedzenie umowy pensjonatu dla konia, podczas gdy w toku postępowania zostało wykazane, że oświadczenie w przedmiocie rozwiązania umowy pensjonatu dla konia zostało złożone przez pozwanego w dniu 10 czerwca 2022 r. telefonicznie, co zostało potwierdzone żądaniem zwrotu konia i wydaniem konia przez powódkę w dniu 10 czerwca 2022 r.

Ww. zarzuty w płaszczyźnie procesowej, co do zasady można uznać, za zbędne i podnoszone z jedynie ostrożności, gdyż zarzuty ww. winny zostać sformułowane w sferze prawa materialnego w charakterze zarzutu naruszenia odpowiednio art. 65 § 1 i § 2 k.c.

- zarzutu naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię przepisu art. 742 k.c. polegającą na zastosowaniu tego przepisu względem kosztów usługi pierwszej pomocy realizowanej przez powódkę, podczas, gdy przepis stanowi o obowiązku zwrotu wydatków poczynionych, oraz zwolnieniu przyjmującego zlecenie od zobowiązań, które zaciągnął w imieniu własnym, nie obejmuje natomiast wynagrodzenia za usługi realizowane przez usługobiorcę.

Podniesienie ww. zarzutu wymagałoby jednak szerokiego uzasadnienia.

Nie jest natomiast konieczne podniesienie zarzutu naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie tj. przepisu art. 835 k.c. w zw. z art. 844 k.c. polegające na niezastosowaniu tych przepisu przez Sąd w stanie faktycznym sprawy podczas, gdy umowa o pensjonat dla konia w kwestiach nieuregulowanych stanowi umowę o przechowanie, nie natomiast jak przyjął Sąd umowę najmu, a w konsekwencji przyjęcie art. 673 § 1 i § 2 k.c. do oceny oświadczenia o rozwiązaniu umowy najmu, zamiast postanowień § 3 ust. 3 umowy o pensjonat dla konia, które to postanowienia w swojej treści są zgodne z regulacją 844 k.c.

Strony ww. kwestię uregulowały wprost w postanowieniach umowy, co wyklucza stosowanie art. 844 k.c. Natomiast uwzględnienie przez Aplikanta w uzasadnieniu apelacji, iż § 3 ust. 3 umowy o pensjonat dla konia, w swojej treści jest zgodny z regulacją 844 k.c. należy odnotować na korzyść pracy.

Wnioski apelacyjne:

Wniosek apelacyjny powinien zmierzać do wydania przez Sąd II instancji wyroku reformatoryjnego oddalającego powództwo w części, wobec braku przesłanek do uchylecia wyroku Sądu I instancji i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania., o jakich mowa w art. 386 § 4 k.p.c. Przykładowe sformułowanie wniosku:

Wnoszę o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- w zakresie pkt I - oddalenie powództwa ponad kwotę 9 060,00 zł wraz z odsetkami liczonymi od kwot:
  - od kwoty 1 440,00 zł wraz ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 lipca 2022 r. do dnia zapłaty;
  - od kwoty 1 500,00 zł waz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 lipca 2022 r. do dnia zapłaty;
  - od kwoty 1 500,00 zł waz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 sierpnia 2022 r. do dnia zapłaty;
  - od kwoty 1 500,00 zł waz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 października 2022 r. do dnia zapłaty;
- w zakresie pkt III poprzez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, a nadto rozstrzygnięcie o kosztach procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą według norm przepisanych,

albo

Wnoszę o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- w pkt I - oddalenie powództwa w zakresie kwoty 5940,00 zł wraz z odsetkami liczonymi od kwot:
  - od kwoty 1 440,00 zł wraz ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 lipca 2022 r. do dnia zapłaty;
  - od kwoty 1 500,00 zł waz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 lipca 2022 r. do dnia zapłaty;
  - od kwoty 1 500,00 zł waz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 sierpnia 2022 r. do dnia zapłaty;
  - od kwoty 1 500,00 zł waz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 października 2022 r. do dnia zapłaty;
- w zakresie pkt III poprzez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, a nadto rozstrzygnięcie o kosztach procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą według norm przepisanych.